

owskiego, żeby iachał i sam mu nie odradzał, wszakże iachał on wprzod do domu. Mieli Grecy dwu uczonych, ktorých mieli pro primis doctoribus Ecclessiae, to iest Meletium Patriarchę Alexandryiskiego y Margunium Biskupa wyspy Cyrygu, ci teraz niedawno ieden po drugim w krotce pomierli..... teraz nikogo nie maia, wszytska nauka Grecka teraz zostala w naszym collegium, ktoremu się stawi srogim nieprzyiacielem Arcybiskup Philadelphii, ktory ma residentyą w Wenetyi, i inszych podburza na nich nawet samego Patriarchę, lecz consilia inpiorum da Pan Bog dissipabuntur. Tom miał na ten czas pisać do W. X. M. mego miłosciwego Pana, ktoremu się powtore z słuźbami memi oddawam iako napilney. Data z Rzymu. Febr. 15. A 1603.

W. X. Mści mego Miłosciwego Pana
naynizszy słuźebnik

Jan Wielamin Rutski.

Адресъ: *Iasnie oswieconemu xiazęciu, memu miłosciwemu Panu Iego mości Panu Mikolaiowi Krzystofu Radziwiłowi na Olyce i Nieświżu, Hrabi Szydłowcu i Micu, woiewodzie Trockiemu.*

(Съ подлинника, хранящаюся въ Имп. Публ. Библ.; Колл. автографовъ и грам. № 233. лист. 108).

XXIV.

Письмо польск. короля Сигизмунда III къ Кіевскому (униатскому) митрополиту Ипатію Поцѣю ¹⁾ относительно избранія кіево-печерскаго архимандрита.

1603 г. декабр. 23.

Żygmunt III z łaski Bożey król Polski, wielkie xiąże Lithowskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inslantskie, a Szwecki, Gottski, Wandalski dziedziczny król.

¹⁾ На письмеѣ есть надпись, свидѣтельствующая, что оно адресовано было къ митрополиту Поцѣю (самый адресъ оторванъ).

Wielebny w Panie Bodzie Oycze. Uprzeymie nam miły. Mamy za to, że doszła Uprzeym. waszey wiadomość o śmierci pana wojewody Wołyńskiego, zaczęm zdało się nam znowu do xiędza Biskupa Kiiowskiego dać pisanie nasze około electiey Pieczarskiej Archimandriej. Posylamy Uprz. twej tego pisania kopia, s ktorego sprawisz się co o tem do xiędza Biskupa piszemy. Sam tesz nie zaniechasz w tych rzeczach starania iakiebyć mogł czynić. Pan Bog niechay sam prowadzi sprawę te podług upodobania swego. Zyczymy zatym Uprz. twej dobrego od Pana Boga zdrowia. Dan w Krakowie, dnia XXIII miesiąca grudnia. Roku Panskiego M. D. C. III. Panowauia krolestw naszych Polskiego XIV, Szwedzkiego X.

Sigismundus Rex.

(Съ подлинника, хранящагося въ архивъ греко-уніат. митр. при Св. Синодъ, подъ № 167).

Примѣч. Волынскимъ воеводою, скончавшимся въ 1603 г., былъ князь Александръ Константиновичъ Острожскій. Въ предисловіи къ Октоиху, изд. 1604 г. въ Дерманскомъ монастырѣ, находится слѣдующая замѣтка о немъ: „Въ лѣто 1603-е, декабря 2-го дня, преставился благочестивый князь Александръ, воевода Волынскій, сынъ благовѣрнаго князя Константина; велій плачь и жалость отцу же и чадамъ остави; *найпаче же христіаномъ, вси бо бяху чающе помощь тѣмъ получить въ бѣдахъ и юнкнѣяхъ, одержавшихъ Христову церковь.*“ Замѣчательно, что приведенное нами письмо Сигизмунда III относительно избранія кіево-печерскаго архимандрита (король долгое время—до 1605 г.—не хотѣлъ утверждать въ этомъ званіи избраннаго православными Е. Плетенецкаго) вызвано было смертію князя Александра Острожскаго. Это дастъ основаніе думать, что означенный князь былъ однимъ изъ жаркихъ противниковъ латино-уніатской партіи, пытавшейся захватить въ свои руки богатую кіево-печерскую обитель.
